

בש"פ 6003/14 - מדינת ישראל נגד עידן רחמים

בבית המשפט העליון

בש"פ 6003/14

לפני:
כבוד השופט ע' פוגלמן

ה המבקש:
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:
עידן רחמים

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקש:
עו"ד ארז בן אריה

בשם המשיב:
עו"ד עודד מורנו

החלטה

בקשה – שישיית במספר – להאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996.

1. הרקע הצריך לעניין פורט בהחלטות קודמות שניתנו בעניינו של המשיב שהאחרונה שבחן היא החלטתה של השופטת א' חיות בש"פ 4143/14 מדינת ישראל נ' רחמים (10.7.2014). בתמצית "יאמר כי נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של הלבנת הון, קשירת קשר לשפע, סחיטה באזימים, סחיטה בכוח וubariorot nosefot. על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם 1 לכתב האישום, גיסו של המשיב וראש ארגון פשיעתו, ניהל את העסק בשותפות עמו, והמשיב שימש כגובה הריבית והחזיר הלוואות של הארגון. נטען כי למשיב עסק משלו למתן הלוואות בריבית; כי גביית החזר הלוואות נעשתה, לעיתים, תוך שימוש באזימים ובכח; כי המשיב והנאשמים הנוספים הסתיירו מרשותו המס

עמוד 1

ומהרשות לאיסור הלבנת הון מידע בדבר הנסיבות ממתן הלוואות; וכי בשני מקרים שונים איים המשיב על לוים שבקשו ארכה להחזר הלוואות.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבוקשת לבית המשפט המחויז בקשה למעצר של המשיב והנאשמים הנוספים שהיו מעורבים בפרשיות נושא כתב האישום עד לתום ההליכים נגדם, ובית המשפט המחויז נעתר לבקשה ביום 21.3.2013, תוך שהוא קבע כי בתיק קיימות ראיות לכך להוכחת אשמו של המשיב וכי אין מחולקת באשר לקיומה של עילת מעצר. בהתאם למילצת שירות המבחן, נמנע בית המשפט משלחרר את המשיב לחופפת מעצר וקבע כי נשקפת ממנו רמת מסוכנות ביןונית למעורבות בהתנהגות אלימה. ערך על החלטת המעצר שהוגש לבית משפט זה – נדחה, ובהמשך – על יסוד השקפותו בדבר מורכבות ההליך שכלל תשעה נאומים, וכן בהתחשב בתסקירות מעצר משלים שמצא כי חלופת המעצר שהוצאה על ידי המשיב אינה מפיצה את מסוכנותו בשל אלמנטים של תחכם מניפולטיביות באישיותו וחוסר נכונות לדחיתת דפוסי התנהגות קודמים – נעתר בית-משפט זה לבקשת המבוקשת להארכת מעצרו של המשיב חמיש פעמים. בהחלטה האמורה הוציא אופן התקדמות ההליך ונקבע כי "נוכח מורכבות ההליך העיקרי, מסוכנותו של המשיב והעדר חלופת מעצר אשר יש בה כדי להפיג סיכון זה, [...] בעת הזה נקודת האיזון עדין נוטה אל עבר המשך מעצרו" (שם, בפסקה 8).

3. עתה מבוקש להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים. בבקשת פורט מהלך הדיונים בתיק העיקרי מאז הוגשה הבקשה החמישית להארכת מעצר. צוין כי ביום 13.7.2014 נקבעו שבעה מועדים לשמייעת ראיות ההגנה וביום 20.8.2014 הודיעו בא כוח הנאשמים על זהות חלק מעדי ההגנה. עוד מצינית המבוקשת כי בדיעון שהתקיים ביום 1.9.2014 נשמעו שני עדי תביעה. לטענת המבוקשת, אף שלמשיב אין עבר פלילי, מעורבותו בបיצוע עבירות שונות במסגרת ארגון פשעה מעידה על מסוכנות מוחשית. על כן יש לתת משקל מכריע לאינטרס ההגנה על שלום הציבור ובטחונו, ביחוד נוכח הערכת המעודכנת של שירות המבחן כי מסוכנות המשיב נותרה בעינה. בנסיבות אלו, ועל רקע קצב התקדמות המשפט, יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב כמפורט.

בא כוח המשיב מתנגד להארכת המעצר וציוין כי למרשו אין עבר פלילי, הוא אב לשני ילדים קטנים וכן אין חשלה הימילתו. צוין כי האישומים שייחסו למשיב לא כוללים עבירות אלימות קשות, בניגוד לאיושומים נגד נאשמים אחרים בפרשיה; וכי לא מתקיימת עילת המעצר שנוגעת לחשש לשיבוש הלייני משפט שכן הדיון נמצא בשלב פרשת ההגנה. עוד טוען כי שמייעת התקיק צפואה להימשר זמן רב נוכח ריבוי עדי ההגנה של חלק מהנאשמים; כי יש לאמץ את חלופת המעצר הכלולת פיקוח מצד amo של המשיב, שאושרה כمفקחת על ידי בית משפט השלים בחלופת מעצר בהליכים שננקטו נגד אחיו. לבסוף טוען כי בשל מדיניות המבוקשת למרשו אין אפשרות להגיע להסדר טיעון שהוא מקוצר את ההליך עבورو.

4. כדי, עם חלוף הזמן, עשויה לשנתנות נקודת האיזון בין אינטרס ההגנה על שלום הציבור והחשש משיבוש הלייני משפט מחד גיסא, לבין זכותו של הנאשם לחירות מאידך גיסא. ככל שתקופת המעצר מתארכת, מועתק מרכז הכביד אל עבר זכותו של הנאשם לחירות וחזקת החפות (ראו בשי"פ 4593/06 מדינת ישראל נ' שורפי, פסקה 4 (2006); בשי"פ 552/13 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 5(31.1.2013)). ברם, התמימות תקופה המעצר היא שיקול אחד בלבד שגם יש לאזן מול שיקולים נוספים וביניהם העילות שהובילו למעצרו של הנאשם לתחילת; משך הזמן שידרש לניהול המשפט עד שיטחים; גורמי התארכות ההליכים ואופייה; עברו הפלילי של הנאשם; והאפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגעה פחותה (בשי"פ 1578/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (13.3.2014)).

5. על רקע אמת המידה האמורה, ולאחר ששלמתי את טענות הצדדים, החלטתי לקבל את הבקשה. לא אחת עמד בבית משפט זה על המסוכנות הנשקפת מן המשיב כמו שהוא מעורב בזירות הכלכלי של ארגון פשיעה ומוואשם בעבירות סחיטה באוימים. מסוכנות זו נלמדה גם מהتسיקיר המשלים שהוגש עביניו של המשיב שמלמד על קיומם של אלמנטים של מניפולטיביות ותחוקם באישיותו. שיקול רלוונטי נוספת הוא הגורמים להתמכחות ההליך. נוכח מרכיבות הפרשה ומספרם הרב של הנאשמים, נדרש זמן רב לניהול התקיק. אכן, בתיקים העוסקים בארגון פשיעה אמת המידה לבחינת התקדמות ההליך אינה זהה לזה שבHALICS רגילים, בשל ריבוי הנאשמים והאישומים ובשל מרכיבות הראריות (בש"פ 2151/12 מדינת ישראל נ' דרי (5.4.2012); בש"פ 11/8840 מדינת ישראל נ' גורי (13.12.2011)). בית המשפט קמא קבע שיש דיוונים בחודש ספטמבר לשםית ראיות ההגנה. לא מצאת שקצב התקדמות ההליך מטה את הCPF לטובות שחרור המשיב בעת זו. מצד האמור, ככל שהיא בידי המשיב להציג חלופת מעצר אחרת, יגיש המשיב בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחויז אשר יחליט בה כחומרתו לאחר שיקבל תסיקיר משפטי.

הבקשה מתתקבלת אפוא. מעצרו של המשיב יוארך ב-90 ימים, החל מיום 19.9.2014 או עד למתן פסק-דין בת"פ 12-11-20623 בבית המשפט המחויז בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז באלוול התשע"ד (11.9.2014).

שפט